

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csüförtökön reggel.

Előfizetési ár

negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket

és nyiltteri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Társulati ügyek.

Szentes, 1890. okt. 12.

Lapunk legutóbbi számában már hirt adtunk arról, hogy a körös-tiszamarosi ármentesítő társulat a f. hó 19-én közgyűlést tart Hm. Várahelyen.

E közgyűlésnek kétségkívül legfontosabb tárgya: a társulat jövő évi költségvetésének megállapítása, amely — szerintiünk — a két előző kedvező tapasztalatra való tekintettel, mikor a társulat gátjai szerencsésen megkíméltek minden nevezetőbb árvízről — jelentősen kevesebb lesz végösszegében, mint az előző év költségvetése.

Azokban nem ez az, amivel foglalkozni akarunk. Nem ismerve a költségvetést, nem is szólhatunk ma hozzá és kénytelenek vagyunk annak bírálatát akkorra halasztani, amikor az már közgyűlésileg is megállapítva lesz; tehát egy befejezett tény után, mikor az érdekelttség figyelmét annak esetleges fogvatkozásai vagy hibáira már hiába hívónk fel.

Ez pedig — a legenyhébb kifejezéssel élve — nincsen így rendén.

Mert jóllehet a társulat vezetőit semmiféle alapszabály paragrafusára sem kötelezi arra, hogy a következő év költségvetéselőirányzatát kinyomassák és az érdekelttség tagjainak megküldjék; jóllehet arról sincs az alapszabályokban gondoskodva, hogy ez a költségvetéselőirányzat legalább

a szakasz-igazgatóságával bizonyos időre, a közgyűlést megelőzően közszemlére tétessék ki — a legkevesebb, amit ez az érdekelttség a vezetőktől már méltányossági szempontból is elvárhat az, hogy neki mód és alkalom nyújtassék: a következő év költségvetését mindenkor a közgyűlést megelőzően betekinthetni, nehogy tájékozatlanul, a tételek alapos ismerete és tanulmányozása nélkül kellen a közgyűlésre mennie és ily nagyfontosságú tárgyat csak úgy könnyűszerrel végig nyargalnia.

Ám ne nyomassák ki ezt a költségvetéselőirányzatot, ne küldjék azt meg az érdekelttség minden tagjának, ha ez talán takarékosabb szempontjából történik, bárha ez a legrosszabbul alkalmazott takarékoság: de ahoi, mint a költségvetésnél is, évről-évre az ártéri adófizető polgárok tizezreinek vitális érdekéről van szó, amiyit mindenesetre elvárhatnak az adófizetők azoktól, kikre az ügyvezetést ők bízták, hogy ez a költségvetéselőirányzat legalább két héttel a közgyűlési tárgyalás előtt közszemlére kitévessék, főleg miután ez a költségvetéselőirányzat elég anyagot ölel fel, mely egy kis előzetes tanulmányra érdemes.

A másik fontos tárgya volna e közgyűlésnek: az ártérfejlesztési munkák ellen beadott felszólalásoknak elsőfokú elbírálására kiküldött ötös bizottságok határozatainak kihirdetése.

Fontos volna e tárgy, ha már előre

is nem ismernénk az eredményt, mely szerint a felszólalások minden vonalon elutasították felszólalásaikkal; így azonban teljesen elveszti minden érdekét; sőt valószínű, hogy mindvégig érdektelen marad és a másodfokú elintézés eredménye is ugyanez leendő, mint az elsőfokúé lön.

A tárgyszeren azonban nem azok a tárgyak bírnak legnagyobb fontossággal, melyek befoglaltatnak, hanem inkább azok, melyeket nélkülözünk s amelyekről joggal hihettük, hogy az őszi közgyűlésen már előterjesztettek.

Igy még a f. évi májusi közgyűlésen tárgyalatott a földművelésügyi minisztérium egy leirata, melyben felhívja az érdekelttség figyelmét arra: vajjon tekintettel a bekés-bábockai szakaszigazgatósági állás megfúresedésére, nem látná-e célszerűnek, az összes szakaszigazgatóságoknak jelen alakjukban való megszüntetését, illetve módosítását.

Ez a miniszteri leirat a nevezett közgyűlésen tárgyalatván, véleményadás végett kiadott a szakaszválasztmányoknak, amelyek valószínűleg nagyon túl lehetnek terhelve fontos teendőkkel, hogy mindez ideig nem értek rá e kérdéssel behatóan foglalkozni.

Joggal várhattuk pedig, de várta bizonyára az érdekelttség is, hogy a szakaszválasztmányok ezt a kérdést elég fontosnak és a társulatra életbevágónak fogják tekinteni arra való nézvést, hogy

TÁRSASÁG.

Finálé.

Düpont H. beszélya.

(Folytatás.)

Múltak az évek. Elfrida oly gyönyörű szép gyermek lön, hogy az utcán menők visszafordultak feleje, mikor sétálni ment vele. Egy elsőrendű leánynevelőbe adta, melybe jóformán csak előkelő családok gyermekei jártak; és Habermann Nikodém a szájától vonta meg a tandíjat. A leány játszva tanult meg mindent és mindegy a legjobb bizonyítványokat hozta haza.

Egyszer aztán azt mondta, hogy szeretné atyját a színházba elkísérni.

Nikodém komolyan megrémült és először történt, hogy határozottan megtagadta leánya kívánságát.

Talán tanítja legyen ama méltatlan szerepnek, mely ott atyja részét jutott? Megmérgeztessék szűzies gyermekkedélye az ott éppen másoron levő operett síkamlós szövege által?

Elfrida duzzogott és sirt.

— Látja már, mondta, hogy zsarnok papája őt éppen nem szereti többé; csak

tudná; hogy mivel keltette fel haragját. Hiszen minden barátja volt már színházban, csak éppen ő nem, aki pedig legkönnyebben elmehetne.

Habermann le volt győzve: nem nézhette leánya könnyeit. Így aztán magával vitte a színházba.

Mellette egy alacsony széken ülve, sugárzó tekintettel nézte Elfrida az előadást. Felülnevet keltett a zenekarban. Habermann kartásai az egész estén tüntető előzékenységgel környeztek.

Hazamenet Elfrida alig volt képes örömet kifejezni a rendkívüli élvezet felett. Oh, azok az énekesnők! Milyen szép is, aki így tud énekelni és koszorút, meg virág csokrokat arathat. Ő is ilyen énekesnő lesz s aztán a kedves apának nem szabad többé esténként a színházban hegedülnie, hanem szépen otthon ül és egyebet se eszik, csak főnem kétszerültet meg cukorkákat.

Habermann szeméi telragyogtak, ahogy a leánya így csevegett. Igen, hadd legyen belőle énekesnő!

És azóta újból eltelt néhány év.

Elfrida, viruló hajadonna fejlődve, elhagyta az iskolát és énekleckékre járt egy

énektanárhoz, akinek tanrendszerét nagyon dicsérték. És ime, ekkor tűnt csak ki, hogy Habermann takarékosága mily szükséges volt, mert ez a tanár nem éppen olcsón oktatott. De mily gazdagon kárpótolta őt leányának előhaladása és a tanár dicséret elismerése, ki a leánykának fényes jövőt jósolt.

Első nyilvános fellépésének ideje közeledett. Az előkelő körök urai és hölgyei egy nagy jótékonycélú hangversenyt rendeztek, melyen a legkiválóbb művészi erők működtek közre és mely az évad legfényesebb eseményeül ígérkezett. A tanár ajánlatára, ki tanítványát a nyilvánosság előtt kívánta bemutatni, Elfridát is felkérték a közreműködésre.

Boldogan ígérte meg, hogy fellép és atyja gyönyörben lesz. Hát nem végóta álmodoznak e már első sikeréről? Nem-e gyakorta csendült már meg fülükben a közönség tetszésének lelkes tapsa? Nem látta-e magát imádvá, magasztalva, ünnepelve? És im, most, hogy mindez kínálkozik neki — ne fogadná el?

Eljött az est. A város első és legnagyobb hangversenyterme ünnepi díszben ra-

alaposan tanulmányozzák és véleményüket mielőbb benyújtják.

Mert vagy az a nézetük, hogy a szakaszgazdái *administratív* állásra, a jelen alakjában, feltétlenül szükség van és ekkor csak a társulat kárára történik, ha egy szakasz, mint a békésbábockain, a mai ideiglenesség továbbra is megmarad. Ez esetben tehát a szakaszgazdái állást már is be kellett volna tölteni.

Vagy azt mutatta a tapasztalat éppen e szakasznál, hogy a szakaszgazdái teendőket kellően teljesítheti a szakaszmérnök is és nincs szükség egy külön adminisztráló hivatalokra; — ez esetben meg viszont minden késedelem a szakaszválasztmányok részéről, nagy pénzaldozatába kerül az érdekeltségnek, mely pedig e választmányoktól *minden érdekei szigorú megővését követelheti.*

Nem állt módunkban a békésbábockai szakasz adminisztrációjába betekinteni s így e tekintetben tapasztalatokra sem támaszkodhatunk; hanem ismerve a bökény-mindszenti szakaszt, tudva és tapasztalva azt, hogy annak igazgatója az év túlnyomó részét, mondhatók négy ötödét nem e szakasz adminisztrációjának, hanem egyéb ügyeinek szenteli és szentelheti, mert hiszen alig lakik itthon Szentesen, határozottan merjük állítani, hogy a szakaszgazdátokra semmi szükség sincsen és azok teendőit minden magukmegerőltetése nélkül igen jól, talán még sikeresebben és mindenestre kevesebb kiadással elvégeztetik a szakaszmérnökök is.

Szorosan összefügg pedig e kérdéssel az, amit a közgyűlési tárgysorozatban még nélkülözünk: *az alapszabályok revíziója.*

E revízió szükségességét már a múlt évben hangsúlyoztuk, mikor a társulat 1890 évi költségvetését behatóan ismertette és bírálva kimutattuk, hogy hazánk legnagyobb vízvédelmi társulatai sem dolgoznak oly óriási költségvetéssel, mint a miénk s hogy főleg a személyi kiadások azok, melyekben egészségesebb,

szolidabb szervezet mellett nagy megtakarítások eszközölhetők.

E célból, a hivatalnoki karban esz-közleendő lényeges változtatások, illetve apasztás céljából mulhatlan szükség van az alapszabályok revíziójára és a társulat ügyeinek intézői valóban nagyon kevés figyelembe veszik az érdekeltség anyagi érdekét, nagyon kevésé méltányolják e kérdés nagy horderejét, ha e revíziót tovább halogatták, mikor lehetetlen be nem látniuk, hogy a mai munkaerő nagysága korántsem áll arányban a megapadt teendőkkel; amint hogy a személyi kiadások és dologi kiadások főösszegei közt is ugyanily aránytalanság áll fenn.

A kezdeményezésnek a revízióra nézve a társulati intézőktől kell kiindulnia. Ők tudják legjobban, hogy erre szükség van, ők tudják legjobban, mily megtakarítás eszközölhető ezzel az évi költségvetésben és már az érdekeltség bizalmánál fogva, mellyel őket fontos vezértisztükre megválasztotta, köteleességük az érdekeltségnek anyagi érdekét mindenek fölé helyezni.

Mert kötelességüket nem akkor teljesítik hiven, ha leőrlik azokat a hivatalos teendőket, miket az alapszabály részükre előír és megszab, hanem: ha minden erejüket, tehetségüket, tudásukat az érdekeltség ügyeinek konszolidálására fordítják.

Restaurálunk. Köztudomású dolog, hogy a Szentes városi tisztújításnak még a f. évi május havában kellett volna megejtetnie. Köztudomású az is, milyen heves támadásnak volt *Stammer Sándor* alispán, még hírlapilag is kitéve, mikor a tisztújításra nézve a pályázatot meghirdette és mint erőlködött különösen *Sima Ferenc* és pártja, hogy ez a tisztújítás ne tartassék meg addig, amíg a városnak új szervezeti szabályrendelet minden fórumon keresztül nem megy és a felsőbb jóváhagyással ellátva nincs.

Hat éve múlt, hogy legutóbb restaurálunk, bőséges időnk volt, belátni, hogy a

meglévő szervezeti szabályzat már nem felel meg mai igényeinknek, de — mint mindent — úgy ennek revízióját és módosítását is a legutolsó pillanatig halogattuk, no, mert hogy mi mindég azt hisszük, hogy a kedvünkért még a törvény rendelkezéseit is fel-függesztik és hatályon kívül helyezik egy jó időre — addig, amíg nekünk új szervezeti szabályt tetszik csinálni.

Féltéve már, hogy törvényellenes állapotok vannak nálunk, fél éve, hogy mindenféle ürügygel igyekeztünk a tisztújítást halogatni és a belügyminiszter már a múlt hó 14 én kelt leiratában kérdést intézett az alispán hivatalhoz: vajjon megejtetett e már a tisztújítás Szentesen és milyen eredményre?

Az alispán e miniszteri leirata ugyan-osa a múlt hó 16 án, 6737 sz. jelentésében felelt, tudatva, hogy a tisztújítás még mind-eg ideig nem ejtetett meg, még pedig azokon, mert be akarták várni a város által tervbevetett statutummódosítást, hogy így a tisztújítás, az új szervezeti szabályrendelet értelmében történjék.

A belügyminiszter azonban e tekintetben nem ismer huzavonát és igen helyesen. Mert azért, hogy nekünk *nem tetszett* annak idején gondoskodni a statutummódosításról, nem törhető ilyen törvényellenes állapot tovább és nem maradhat hivatalban az a tisztviselői testület, melynek mandátuma még ez év májusán lejár.

A miniszter el is rendeli az itt következő rendeletben, hogy a városi tisztújítás, a *meglévő statutum alapján*, még e hó folyamán megejtessék.

Ime, a rendelet:

„67003 Nagyságos alispán úr!

III—b.

Nagyságodnak múlt hó 16 án 6737 sz. a kelt jelentése szerint Szentes városában a tisztújítás a város által alkottatni szám-dékolt új városi szabályrendelet el nem készülte miatt mindez ideig nem tartatott meg. — Minthogy azonban az 1886. XXII. t. c. 69 §. értelmében rendezett tanácsú városokban az előjáróság tagjai hat évre választatnak és ezen a törvény által megszabott határidőnek meghosz-

gyogott. Előkelő közönség, élén csaknem az egész magas udvarral, töltötte meg az óriási helyiségeket. Leghátul a falnál, egy sarokba szorulva állt Habermann, görcsösen szorongatva kezében a műsört.

Igen, rávált nyomva, feketével a fehérre: „Leonóra nagy áriája Fidelióból, szerette Beethoven;” és a második részben: „Tengerparton, dal Schubertől, előadva Ha-bermann Elfrida kisasszony által, mint első művészi kísérlet.”

A léánya előadását megelőzőtt nagy-szerű piészekből Habermann mitssem hallott. Szemei előtt összefolyt a világ, füle zugott a hangegyvelegből. Izgatottsága nem lehetett volna nagyobb, ha egyszerre felszólítják: hogy ő maga lépjen ott fel és játszáék valamit hegedűjén Csak attól félt, hogy Elfrida elveszi lélekjelenségét, nyugalmát; ha ezt megóvja, semmi kétsége a siker iránt.

Merengésből hatalmas tapsvihar riasztja fel. Az emelvényen egy rendezes, exotikus zongoravirtuóz hajlong s aztán távozik.

Most kell jönnie! Habermann szinte hallja szíve hatalmas kopácsolását és izgatottan túrli le homlokáról a gyöngyöző verítéket.

Halk suttogás kél az előkelő társaság soraiban; Elfrida, tanára karján az emelvényre lép. Ott áll, kigyulladt arccal, kitéve a közönség ezerszemű kíváncsi tekintetének.

A szűzies tisztaság és báj sajátos lehe ömlik el egész valóján; mint aranypalást hullámkál alá szöke selyemhaja ifjú úde alakján. Megjelenése megnyerni látszik a közönséget; itt-ott elégtelen bólogatnak egymás felé és „Csinos fruska!” morogja egy dendi Habermann közelében.

A szegény aha csupa idegesség, csupa szenvedély. Rémlutén veszi észre leánya zavarát; a tanár, ki a zenekíséretet magára vállalta, már türelmetlenül tekintget feléje.

E pillanatban Elfrida felemeli tekintetét és észreveszi atyját. Az öreg szemeiből olvasható aggodalom fedelteti vele saját elfoglultságát. Alakja felmagasztosul: meg van edzve minden zibbasztó elfoglultság és zavar ellen.

Ajkán a nagy ária első ütemei kelnek szárnyra. Előbb halkán, félve, majd tömören és biztosan, a diadal tudatában. A közönség öröndetes meglepetéssel figyel. Ki várta volna e tömör, csattogó éneket e gyöngéd alkattól? És fonségesebben, dallamosabban

gyöngyözik a dal a szűzi kebelből; mint olvadt ezüstérc csendül koloraturája. A feladat nehézségével növekszik ereje; misem árulja el, hogy kezdő énekel.

Habermann szemei már rég elhomályosultak. Arcán végig végig perdül a köny s csak füle kéjeleg a menyeszálló édes éneken.

Oh, mily gondolat, hogy az ő gyermeke, az ő vérből való vér, húsából való hús az, ki a közönség százait lebilincseli a dal hatalmával?

Mint tomboló orkán tör ki végre a tetszés zajos tapsa. És Elfrida ott áll és kezét fendobogó szívéhez szorítja... neve százszerosan csendül a fulébe és lábai előtt illatos virágszöngy terül el. Ő azonban csak arra az egyre gondol, akinek mindezt köszönheti és tekintete csak ezt az egyet keresi.

Az az egy, az öreg Habermann pedig már kilopódzott egy csendes mellékelyiségbe és leerskadt egy székre. Fejét tenyérébe hajtva, a bent megújuló tetszészaj csak mint a morajló tenger távol zúgása hat el hozzá.

(Folyt. köv.)

szabítása a törvény sérelme nélkül nem eszközölhető, utasítom Nagyságodat személyes felelősség terhe alatt, hogy a tisztújást a tervezett városban, az idézett t.-c. 78. § a értelmében, az érvényben tényleg álló szervezeti szabályrendelet alapján, minden további halasztgatás nélkül, azonnal tartsa meg s az eredményről legkésőbb f. hó végéig hozzám jelentést tegyen. Budapest, 1890. évi október hó 6-án. Grf. Szapáry."

E miniszteri utasítás értelmében tehát a tisztújításnak okvetlen még e hó folyamán kell megtörténnie. S hogy nem történhet egy új statutum alapján, hogy városunk adminisztrációját a mai kor követelményei szerint nem alakíthatjuk át — ezért a felelősség most már azokra hárulik át, kik aluszékonyágukkal idején nem gondoskodtak a statutum kellő módosításáról.

Persze, elvagyunk rá készülve, hogy találnak, vagy legalább keresnek majd kibúvót a felelősség alól. Belekötnek minden-kibe, hogy annak ódiumát magukról elhárítsák — de ez nem teszi kedvezőbbé a helyzetet.

Restauráruink kell a régi alapon.

Műszaki közigazgatásunk.

Élénk emlékezetében van még bizonyára lapunk minden olvasójának a legutóbbi városi közgyűlésen, a statutum tervezet tárgyalása alkalmából, a mérnöki tisztség fölött folyt vita, melynek eredménye az lón, hogy a közgyűlés 4 szavazat ellenében az összes szavazatokkal történő határozata a segédmérnöki állást azon indokból: mert a dülöutak, melyeknek kijelölése és jó karba hozása miatt ez az állás tulajdonképpen szervezve lón, máig sincsenek sem kije öve, annál kevésbé jó karba helyezve, miért is a segédmérnöki állás további fenntartása fölöslegessé válik.

Igy határozta ezt el Szentes város képviselőtestülete már a statutum-tervezet első tárgyaláskor és e mellett maradt a túljómó többség most is, dacára annak, hogy a vármegye törvényhatósága, rámutatva a város műszaki adminisztrációjának hátramaradottságára és azon számos teendőre, mely a mérnöki tisztségre várakozik, a tervezet e részére különösen felhívta a városi képviselőt figyelmét; sőt dacára annak, hogy a statutum-tervezetet újból átdolgozó bizottság két mérnöki állás szervezését hozta javaslatba; egy fő, illetve építész-mérnököt, kinek munkakörebe a város belterületének szabályozása tartozna és egy külterületit, aki ott elég tág tért és anyagot találna munkásságának.

Az e tárgyban lefolyt vitáról annak idején kimerítő tudósítást hoztunk.

Megirtuk, hogyan pártolt át a két mérnöki állás szervezését indítványozók táborá merő dachól egyszerre azokhoz, akiknek még segédmérnök sem kellett, tekintet nélkül arra, hogy ezen átpártolás alatt csak a város műszaki adminisztrációja szenved.

Megszokott dolog ez már nálunk. A város ügyvezetésében domináló elem, ha kedve szerinti határozatot nem sikerül a közgyűlésen kivinnie, mint durcás gyerek törli el a maga játékszerét, szomorú bizonyosságul annak, hogy nem meggyőződés, nem a kutzó iránt való meleg és pártatlan érdeklődés irányozza elhatározását.

A határozat azonban ma már megvan. S ha ennek dacára ez ügyvel újból előhozakodunk, ha egy cikkely keretében rá kívánunk mutatni műszaki adminisztrációnk nyomorúságos voltára és arra: mennyi teendő vár reánk e téren, mennyi mulasztást kell pótolnunk és milyen elégtelen minde feladatok megoldására az egy mérnökből álló műszaki tisztség, ha attól még a segítséget is megvonjuk: ez azért történik, mert hisszük, hogy a vármegye törvényhatósága az eléje most újból felterjesztett statutum-tervezet e részét nem hagyja megjegyzés nélkül.

Szó sincs róla: dülöutaink rendezet lenek, sok helyt ki sincsenek jelölve, külterületünk térképi fogvatékosok, sőt szükségesség, hogy a körös tiszta-marosi ármentesítő társulatnál meglevő térképek, melyek határuknak vízszin szempontjából helyes képét adják, le kell másoltatnunk; bent a városban még föbb a hiány. Nincs máig sem építési szabályrendeletünk, sincsenek kitűzve az utcavonalak, egyáltalán nem is bírnak a város belterületének mindenben kifogástalan térképével.

Mindez így lehet, sőt így is van. De vajjon az következik e ebből, hogy a mérnököktől vonjuk meg a segédet és ezzel ön magunk szolgáljunk rá, hogy fizikailag még kevesebb ideje legyen mind e hiányok pótlására?

És vajjon abból, hogy dacára a mérnöksegédi állás szervezésének, a dülöutak máig is rossz karban vannak: az következik e, hogy el kell törlni ezt az állást?

Valljuk meg őszintén: logikus gondolkozás mellett lehetetlen volna ily következtetésre jutni.

Nem a rendszerben, hanem az embe rekben van itt a hiba s ha a mérnöksegéd képtelen volt eddig a dülöutakat jó karba helyezni; lehet hogy az egyéb elfoglaltsága, de lehet hogy szakbeli keptelensége miatt történt így s az első esetben arról kellene gondoskodnunk, hogy azt végezzé, amire első sorban megválasztott, az utóbbi esetben pedig arról, hogy a mostaninál alkalmasabb egyénnel töltsük be az állást; mert az az egy bizonyos, hogy ennek az állásnak az eltöröléséi sem a dülöutakra, sem a belső műszaki adminisztrációra nem fog a városi mérnök több időt fordíthatni, mint eddig fordított, sőt inkább kevesebbet.

Azok, akik minden áron két mérnöki állást kívántak szerveztetni, azzal érveltek a segédmérnöki állás rendszeresítése ellen, hogy ez segéd vagy kezelő személy lévén, élethosszig választatik.

Nem látjuk ugyan be, hogy mi rossz van abban, ha alkalmas egyéret választanunk ezen állásra s ha annak rendszeresítésére szükség van. De föltéve, hogy az a szabad választói jog megkötése volna is, mely újítá alná a hat évenként megújuló gyönyörűség ges korteskedésnek: vajjon szabad e ily te kintek miatt a város műszaki adminisztrációjának rövidségeit szenvedni?

Pedig tagadhatatlan, hogy szükség van egy segédmérnökre, vagy ha így jobban tesszük: a műszaki személyzet létszámának szaporítására; amit különben a közgyűlés tagjainak jó része maga is elismert akkor, mikor a meglevő mérnöki álláson túl, egy főmérnöki állást is óhajtott szerveztetni.

Visszont azonban, különösen városunk anyagi helyzetére való tekintetből, túlsókat sem szabad egyszerre akarunk s egy úgrással áthidalunk a semmit a tökéleteshez, mert az is tagadhatatlan, hogy városunk adminisztrációja ma is eléggé költséges, azt tehát egy újabb, nagy javadalmu állás megteremtésével jobban megterhelünk nem szabad.

Szerintünk a város műszaki adminisztrációja különben sem igényli az ily főmérnöki állást.

Az egy városi mérnök, ha semmiféle magán munkát nem teljesít, teljesen megfelel a mi céljainknak, igényeinknek, föltéve, hogy kellő segédszemélyzetet bocsátunk rendelkezésére.

Ez a segéd lehet akár egy ügyes, megbízható rajzoló, aki kvázi utibiztosi teendőket is képes legyen végezni.

A dülöutak műszaki kijelölését végezi a mérnök, gondozását a rajzoló, mint utibiztos. És ugyanígy történhet ez bent a városban is, melynek építési szabályzatát a mérnök a tanácssal vagy erre közgyűlésileg kiküldött bizottsággal együtt dolgozza ki; ugyancsak a mérnök eszközi a város új területi felmérését, tüzi ki, az építési szabályzatra való tekintettel, az építési vonalak, azóval: végezi a műszaki teendőket, míg a belső, irodai munkát és térképrajzolást, a birtokváltozások szerinti kiigazításokat stb. a rajzoló eszközölné.

Igaz, hogy nagyon sok hiányt kell pótolnunk, ha műszaki közigazgatásunkkal hamarosan akarunk a rendes kerékvágásba jönni; de e bajon is könnyű volna segíteni azzal, ha ideiglenes minőségben egy másik rajzoló, kiségitőként adatnék a mérnöki tisztséghez, aki a hiányzó térképet megrajzolná.

Ne abban keressük hát műszaki adminisztrációnk javítását, hogy a segédmérnöki állást eltöröljük, hanem a helyes munkabeosztásban, kellő segéderők alkalmazásában és abban, hogy a városi mérnök magánmunkálatokat ne teljesíthessen.

Akkor aztán dülöutaink is jobb karba lesznek, de városunk belterületét is rendezhetjük végre.

Üjdonságok.

Szentes, 1890. okt. 12.

Egy hét.

Szürke hét.

Nem történt benne jóformán semmi.

Abból a nagyvilági zajból, mely az aradi vértanukat ünnepelte, nem hatott hozzánk semmi.

Minket az nem érdekelt, mert nem tárltunk benne anyagot vitatkozásra meg — korteskedésre.

Pedig nekünk sem ártott volna magunkat ezen az ünnepevényen képviseltetni, különösen a 48-as kör érdeműs (?) elnökének. Tanult volna a nagyok emlékeiből egy kis igazi hazafiságot meg önérdékfeloldozást.

Mégis jutott el hozzánk valami abból a zajból, csak hogy — papirosan.

A újságokban töviről-hegyire le volt írva minden.

Ezen aztán mi is lelkesedtünk. S a hazafias lelkesedés révén egynémely honfű a szent nap emlékre alaposan betörülközve, honfűbaval tölt kebellet róttá végig az utcákat.

A nagy búbanat még a fejét is lehúzta s lépteit is megtántorítá

Úgy kívánta ezt is a nemzeti ünnep?

Mi zengi túl a bércet?

Egy passionátus vig fiatal ember kérdezte ezt nótában a város nótáriusától, mikor a város pennája azt a rettenetes fogalmazványt tette nyíltérben közzé, erősen tiltakozva a föltéves ellen: mintha ő volna az, aki túlzengene.

Föltési, hogy a fiatal ember, meg a nótárius: két különböző személy.

Pedig a fiatal ember mulatságaiban résztvesz a nótárius is, hát úgy illik, hogy a nótárius szenvedélyeiert lakoljon a fiatal ember is.

Azért aztán megtagadta önmagát — az újságban.

De megtagadta ám a belügyminiszter is a várostól a további moratóriumot és elrendelte a „muszaj restaurációt”

Nagy konsternáció a hegyműgiek táborában!

A Döme féle ügyben fegyelmi alá vont oszlopos hivatalnokok előkerülnek a vármegyezház aktái közül, melyekben megbujtak, hogy föllebezésükhöz védanyagot keressenek Félre föllebezés!

Restellálunk!

Ilyenkor nem poros akták, hanem boros palackok járnak; hej, mert hogy mit is ér az a restelláció korteskedés, eszem-izsom nélkül!

riákat hajszolni és a hegymögieknek szakítaniok kell a régi rendszerrel, mely téletenségre kárhözlatja őket.

— Politikai pártnak csak a cselekvés az élet-jogosultság; lépünk hát a cselekvés terére! mondá a merész újtök, maga ellen zúdítva e mondásával a konok stínoké, kinek táborát Iszlári Kara pasa vezeti a szakadár ellen.

És megindul a harc maradiak és haladók közt, konokul, elkésredetlen és Zima Feriz bej, kadisai palotájának biztos le-helyéből futár-útjára meneszt Kolman effendit, a kadisaiak népképviselőjéhez a fontos kérdéssel:

— Rongu Gavril-e, avagy Iszlári Kara? Haladuk avagy maradunk?

Kolman effendi nem felel e kérdésre. Ajka néma, mint szűkszé: még nem jutott elhatározásra.

Azán jön a mecskekéi fényes diadal. Rongu Gavril pasa szava, mint orkán zúdít végig az igazhivők országán, megsemmisüléssel fenyegetve a hegymögiek táborát.

Hajh, de nem halt még ki az ősi virtus a szélső sünökben sem és a mecskekéi hatalmas dikcióra maga az ellentábor vezére, Iszlári Kara pasa adja meg a méltó választ a róskói bazártéren.

Zima Feriz bej olvassa e beszédekét. Lelke, mint viharzótt sájka hányódik a két hatalmas beszéd hanghullámai között, de megnyugvást egyiknél sem talál, mert Kolman effendi még mindig néma, még mindig kék a jelszóval: Gavril-e vagy Kara?

Pedig itt az alkalom, hogy újra beszéltesse magát; itt az idő, hogy kiközösölje a csorbát, melyet Loja effendi útott pártvezérei hirtvévén, megingatván íránta a hitet fönt a táborkarban.

Érzi, hogy le kell tenni újabb politikai hitvallását; tudja, hogy dokumentálnia kell valamiképen, hogy ő most is rendületlen híve a hegymögéi pártnak, akárhogy dörzsölődik is különben a hatalomhoz, mikor az érdeke úgy kívánja.

De hogyan, miképpen cselekedje ez? Ki lesz a győztes a tusában: Gavril avagy Kara? Mert ő csak a győzteshez szeretne szegődni! mindenképen.

És im, Gavril pasa újabb, fényesebb csatát nyer a mecskekéinél is Mogyán, ahol érvei hatalmas rést törnek Iszlári Kara pasa róskói szónoklatán.

És Zima Feriz bej, ahogy e diadal híret veszi, megittasul annak mámorától és meglefedkezve minden furfangról, minden eszélyességről, leteszi új politikai hitvallását a Rongu Gavril pasához Mogyánra küldött következő üzenetben:

„Lelkemmél veled vagyok!”

„Zima Feriz“
„a kadisai sünök elnöke.“

Sürgönyileg küldte, táviratban menesztette e hírt és gondja volt rá, hogy a száztornyú, ezerkupa-ljú főváros legtekintélyesebb lapjai tudassák a világgal:

„Zima Feriz bej, lelkevel Rongu Gavril pasánál van Mogyán!”

Az elvhu, a tántoríthatatlan!

És Kolman effendi, a kadisai népképviselő még mindig néma marad. Ajka zárva, mint szűkszé, ő tudja: hogy miért.

A hegymögiek főhadiszállásán élénk mozgalom uralkodik.

Az egymást meghurcolt két ellenséges tábor jön itt ma össze; hadd dőljön el végre: ki az úr a házbán? Ki marad bent a főhadiszálláson? Ki válik ki onnan, hogy új tanyát össön?

A döntő ütközet volt ez, melyben a hadi szerezése forgandósága Iszlári Kara pasának kedvezett. Rongu Gavril és hívei ott hagyták a főhadiszállást, — nem mint legyőzött ellenfél, hanem: mint kicsiny, de lelkes csapat, mely nem adja meg magát az utolsó emberig.

Kolman effendi, a kadisai népképviselő ajka pedig még most is néma, bár helyette beszél a tett:

Bent maradt a régi főhadiszálláson Erkölcös Daniló és Iszlári Kara pasák táborában.

A kadisai hosszuhajú igazhivők elnökének, Zima Feriz bejnek lelke pedig, melyet Rongu Gavrilnak táviratilag elkötöztetett, azóta Mohamed koporsójaként libeg az űrben!

KÖPE.

KÖZGAZDASÁG.

Magyar kereskedelmi részvénytársaság.
A Budapesteni létesítendő „Magyar kereskedelmi részvénytársaság” részvényeinek jegyzésére az alapítók szétküldték az aláírási felhívást, mely szerint a társaság célja: a magyar korona országainak kereske-

delmében részt venni, azt kitelhetőleg támogatni, és pedig részint bel és külföldi árucikkeik adás vévése, részint bizományba való vételre és eladása, a kivitelre vagy behozattal foglalkozó cégeknek támogatása és általában a kereskedelmi tevékenység fejlesztése útján; továbbá kereskedelmi társaságok külföldön való létesítése és különösen új fogyasztási piacok fölkeresése és fölhasználása. A társaság kereskedelmi működését különösen a Fiumén át való kivitelre és behozatalra, ugyanczintén a keleti országokkal való forgalom támogatására fogja fektetni. A kereskedelemügyi miniszter a társaságot minden lehető törvényes támogatásban részesíteni hajlandó. A részvénytársaság időtartama egyelőre 50 évre állapították meg. A társaság alapítókeje — melyből ezúttal csak 1,200,000 frt o. é. bocsátatik aláírásra — 2,500,000 o. é. frt., mely tőke 12,500 darab, 200 forintból és bemutatóra szóló részvényre oszlik el. A legkisebb jegyzés mely elfogadtatik, 5 darab részvény egyenként. Az aláírás 1890. évi október 21 én déli 12 órakor lezáratik.

— **Az iparszakoktatás reformja.** A temesvári kereskedelmi és iparkamara 1889. évi jelentése az iparszakoktatásról szóló fejezetben egyebek közt azt javasolja, hogy hazánk nagyobb iparú városaihoz a temesvári ipariskolához vagy az osztrák algemeine „Handwerkerschule“ hoz hasonló alsó fokú ipari szakiskolák alapíttassanak. Baross Gábor kereskedelmi miniszter — mint értesülünk — ezen javaslatot tárgyalás alá öhajtván venni, felszólította a kamarát, hogy a temesvári ipariskola szervezéséről, tantervéről s általában viszonyairól mielőbb behatározó és részletes jelentést tegyen. A temesvári kamara felhívására Stumpföli Ede ipariskolai igazgató ezen jelentést elkészítette s az, a kellő mellékletekkel felszerelve, már felterjesztetett. A legszebb reményekkel nézünk ezen ügy további fejlődése elé, mely nemcsak a temesvári ipariskolának, hanem a magyar szakoktatásnak hasznára lesz.

Gazdászati és üzleti értesítés.

Szentes, 1890. okt. 11.

Míg e hó elején 20—22 fok volt a meleg, e hó 9-én és 10-én O alatt 2 fokra szállott le a hőmérő, ami tökéletesen véget vetett minden további tenyészetnek. Száraz, hideg időjárásunk a legrosszabb az őszi vetésre és gazdáink méltán aggódnak az időjárás ilyen voltán.

Buzaüzletünk pár nap óta lauyhult s az árak 10 krral estek, sőt további visszacsúszól lehet tartani, mivel külföldön is meglanyuhultak az árak. Árpa, kukorica, zab kevés hozatik a piacra.

Az árak következők:

Buza 79—80 kilós mm. 6 frt 90 kr. 77—78 kilós mm. 6 frt 70 kr., 6 frt 80 kr.

Árpa köbke 4 frt 60—80 kr.

Uj-kukorica köbke 4 frt 50 kr.

Zab köbke 3 frt 60 kr.

Heremag mm. 40—42 frt.

Szalonna mm. 48—50 frt.

Laputalajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferenc.
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

7420/890. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetés.

Szentes rendezett tanácsa városnál a tisztviselői mandátuma ez év folyamán lejárván, a város tisztviselői, valamint a segéd- és kezelőszemélyzetnek eddig élethosszigan meg nem választott tagjai, a jelenleg érvényben álló városi szervezési szabályrendelet alapján és az 1886. évi 22. t.-c. 69. §-a értelmében 6 évi idő-

tartamra, illetve a segéd- és kezelőszemélyzet tagjai élethosszigan új választás, — a rendőrkapitányok pedig szintén élethosszigan kinevezés útján fognak alkalmaztatni.

Ez alkalomból kifolyólag felhívotnak mindazok, kik a Szentes városnál újból betöltendő tiszt- vagy segéd- és kezelőszemélyzeti állás bármelyikét elnyerni kívánják, hogy a törvény értelmében felszerelt kérvényeiket hozzám folyó hó 21 ik napjának délutáni 5 órájáig anyival inkább benyújtsák, mivel ezen idő eltelté után beérkező kérvények figyelembe vételini nem fognak.

A rendőrkapitányi állásokra pályázni kívánókat egyidejűleg felhívom, miszerint kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket ugyancsak: a fent kitett határidőn belül Zsilinszky Mihály úr Ó Méltóságához nyújtsák be

Szentes, 1890. október 11.

3—1 STAMMER SÁNDOR,
alispán.

Jó-szív sorsjegyek

évenként 3 húzás, legközelebbi húzás október 15 én

főnyeremény 20,000 forint

kaphatók részletfizetésre az 1883. évi XXXI. t. c. értelmében;

és pedig: 5 drb. 36 havi 95 kros, vagy 32 havi 1 frtos részletre.

10 drb. 36 havi 1 frt 90 kros, vagy 32 havi 1 frt 99 kros részletre

Szentes-vidéki
takarékpénztár.

Ellenőrzési szemle

a m. kir. honvédség részéről
1890. évi október hó 24-én.

Értesítettik a m. kir. honvédség szabadságot, tartalékos és póttartalékos állományába tartozó legénység, hogy az ezen évi

ellenőrzési szemle

f. évi október hó 24-én a városházánál a volt magtárépületben fog megtartatni, melyre kötelek megjelenni az 1879. 1880.—1—2—3—4—5—6—7—8—9. sorozási évbéli szabadságot, tartalékos és póttartalékos legénység, valamint a közös hadseregből mult év dec. 31-ével áttett 1879. évbéli tartalékos és póttartalékos legénység azon része, mely ez évben ezredéhez behíva sem gyakorlat, sem szolgálatételre nem volt; ugy a szentesi, mint a vidéki illetőségű, de itt tartózkodó honvédek, hogy a mondott napon reggeli 8 órakor honvéd igazolványával — pipa, bot, fegyver stb. nélkül leendő pontos megjelenésre felhívotnak és figyelmeztetnek, hogy külön időzjegyet nem kapnak, idézésül egyedül e hirdetésny szolgál.

Az utószemle B-Gyulán f. évi november 23 án d. e. 8 órakor fog megtartatni a kiegészítő parancsnoksági iródbában.

Szentes, 1890. szeptember 10-én.

Dr. Filó Tihamér,
főjegyző, Szentes város katonai ügy vezetője.

Északmagyarországi egyesített kőszénbánya
és
iparvállalat részvény-társulat.

Tojás-szén háztartások részére.

Felhívjuk a tisztelt fogyasztóközönség figyelmét ez uj, kitünő minőségű tüzelőanyagra, mely minden szerkezetű kályhaban, valamint takaréktűzhelyeken egyaránt előnyvel használható és magában oly kitünő tulajdonokat egyesít, hogy a legmelegebben ajánlhatjuk.

A tojás-szén ára igen jutányos!

Mintával és használati utasítással ingyen szolgálunk.
Együttal ajánljuk ismert jó minőségű karancsaljai és csibai tőmörsezenünket.

Megrendelések elfogadtnak:

Budapesten: közp. irodánkban Erzsébet-tér 3. sz.;

a vidéken minden nagyobb szénkereskedőnél.

A vezérigazgatóság.

6—1 (Utánnyomat nem díjaztatik.)

Ellenőrzési szemle
a közös hadsereg részéről
1890. évi október hó 13., 14. és 15. én.

Értesítettik a közös hadsereg állományába tartozó minden fegyvernembeli (gyalog lovas stb.) tartósan szabadságot tartalékos és póttartalékos legénység, hogy az ezen évi

ellenőrzési szemle

f. évi október hó 13., 14. és 15-én a városi sóház helyiségében fog megtartatni, melyre kötelek megjelenni a legénység azon része, mely ez évben sem gyakorlat, sem szolgálattételre ezredéhez vagy csapattestéhez bevonulva nem volt és pedig:

Az 1880.—81. és 82. sorozási évbellek október 13-án d. e. 8 órakor,

Az 1883.—84. és 85. sorozási évbellek október 14-én délelőtt 8 órakor,

Az 1886.—87.—88. és 1889. sorozási évbellek október 15-én délelőtt 8 órakor — a sóház helyiségében, katonakönyveikkel, pipa, bot, fegyver stb. nélkül való pontos megjelésre felhivatnak és figyelmeztetnek,

hogy külön idező-jegyet nem kapnak s idezésül egyedül e hirdetmény szolgál.

Végül figyelmeztetnek a nem szentesi illetőségű; de itt tartózkodók, hogy a hasonévbellekkel megjelenni szintén kötelességüknek ismerjék.

Az utószemle B.-Csabán f. évi november 20-án fog megtartatni.

Szentes, 1890. szeptember 10-én.

Dr. Filó Tihamér,
főjegyző, Szentes város katonai vezetője.

SCHLICK-féle Vasöntöde és gépgyár
részvény-társaság Budapest.

Gyár és irodák:

VI., külső váci-út 1696.99. sz.

Városi iroda és raktár:

VI. Podmaniczky-útcza 14. sz.

Ajánlja kitünő és szilárd szerkezetű, számos első díjakkal kitüntetett:

SCHLICK-féle szab. 2 és 3 vasú ekéit

és szabadalm. mélyítő ekéit, mélyítő ekéit övvezetékkel, eredeti Schlick és Vidats-féle

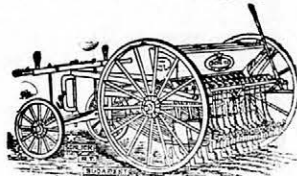
egyvasú ekéit,

talajmívelő eszközeit, boronáit és rögtrő hengeréit.

Schlick-féle szab. „HALADÁS” sorbavető gépeit.

Szóravető gépek, többvasú ekékre alkalmaszintó tengeri- és répa-ültető készülékek. Készletben vannak továbbá: gőz- és járgánycsopló készülétek, gabonatisztító rosták (Baker és Vidats rendszer), takarmánykészítő gépek, tengeri morzsolók és darálók, őrlőmalmok és olajmalom berendezések.

Eredeti amerikai kévekető és marokrakó arató gépek és fúkasztató gépek
Legjutányosabb árak.

Előnyös fizetési feltételek.

Arjegyzzékek kivántra ingyen és bérmentve.

Kiváló tisztelettel
A SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár
részvény-társaság igazgatósága.

Minden könyvkereskedésben

megrendelhető a pályadíjat nyert és 20 kiadást ért műve dr. Müller egészségügyi tanácsosnak:

a meglazult ideg- és férfierőről.

Portomentesen, borítékba zárva 60 kr értékű postabélyeg vétele után szét-48—35 küldi:

Brendt Eduárd, Braunschweigban

Gyógyszerészyakornokul

egy VI. gimnáziumi osztályt végzett fiatal embert elfogad 3 évre Kristó Nagy Imre gyógyszerész Cs. Sandorfalván.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani, miszerint túl a kurzai faüzletemben a kor igényeihez képest, egy a gép technika legújabb vívmányai szerint épített

gőz-fűrészgépet

rendeztem be s azt e hó 6-án működésbe veszem, miáltal azon előnyös helyzetben vagyok, hogy bármily terjedelmű megrendelést I. oszt. kincstári-fából készült szép és jó anyagból a legrövidebb idő alatt eszközölhetek.

A n. é. közönség eddigi bizalmáért köszönetet mondva, eszedem, hogy jóakarató pártfogásában továbbra is részesíteni kegyeskedjék.

Szentes, 1890. október 5.

Tisztelettel:

Szabó Zsigmond,
fakereskedő.

„EURÓPA” SZÁLLODA!

A Budapest V., Nádor-utca 5. sz. a. „Tigris” szálloda címét átváltottattuk

„Európa” szállodára

és azt pazar fényvel újból berendeztük, a modern követelmények szükségére szerint.

Az „Európa” szálloda a főváros legesendősebb és legalkalmasabb pontján fekszik, közel minden bevásárlási forráshoz és hatóságokhoz. A szálloda több mint 100 szobával rendelkezik és ugy van berendezve, hogy abban egyes családokat is, akik elkülönítve akarnak lenni, befogadhát.

A kényelmi szempont mellett figyelemmel voltunk a lakók egészségének megővésére is, azért látjuk el a szállót légfűtéssel, villamos világítással, fürdőszobákkal és telefontal.

Törekvésünk: mérsékelt árak, pontos és gyors kiszolgáltatás. A nagy közönség becses figyelmét különösen föl hívjuk családú lakó helyiségeinkre, melyek a fővárosban egyedül az „Európa szálló”-ban kaphatók.

A nagy közönség szives látogatását kerik

REUTTER F. és PLACH F.

a Reutter tele telep birtokosa, a Hungária vagy szálloda Andrásy út. volt szabafőnöke.

A Szentlélek Árádú és Földrajzi Társaság
 Főtisztelendő Benedek rendi atyái
Fogvize, Fogpora
 és **Fogpastája**
 2 arany érem 1858. évi. Lásd 1888
 A legmagasabb kiüntetésű
 Feltalálattól 1373. évi. BOURSAUD Páter
 az
 • A főtisztelendő benedekrendi atyák
 fogvizének használata, napjainkig néhány
 cseppet változva, megakadályozza és
 gyógyítja a fogak edvségesét melyeknek
 fehérségét és szilárdságát kölcsönöz, a
 mennyiben a foglást
 erőtlen és teljesen egészsé-
 gesé változtatja.
 • Szolgálatot tesznek
 tehát olvasóinknak, mid-
 den órák után régi és
 practicus készítmények-
 re figyelmeztetjük, mely-
 nek a legjobb gyogy-
 szert és a forrásja eleven
 egyedül övszert képezi.
 P.

A ház m. galaplatott 1807 ben.
SEGUIE 106 & 108, rue Croix-de-Segre
 BORDAUX
 Vezérügynök:
 Kapható minden nagyobb illatszeresnél, postaközvetítésben is a legelőbb kereskedésben.

Eladó
 egy használt, de jó karban levő
sertés mázsa sulyokkal,
 melyen 10—15 darab utolsó sertés
 vagy két marha egyszerre mérhető.
 Értelmezhetni: Tóth Árpád gőzmalomtulajdonossal,
 a vásártéren.

A tisztelt hölgyvilág
 szives figyelmébe ajánljuk
az arczbőr gondozására
 évtizedek óta legkötelesebbnek bizonyult és általánosan kedvelt
 teljesen ártalmatlan, nélkülözhetlen pipere-cikküket:

RAVISSANTE
 Dr LEJOSSE-től PÁRIS-ban. Egyetlen óvszer lesülés ellen, eltávolít
 biztosan hőrtisztálanságot, sárga foltot, rezességet, stb. az arc-, nyak-,
 kar- és kezek bőrének vakító fehérré teszi, az arczbőrnek egészséges, ifjú
 kinézetet, természetes tiszta színt kölcsönöz. **Eredeti üvegekben, magyar hasz-
 nálati utasítással, fehér és rózsaszínen 2 írt 50 kr és 1 írt 50 kr.**

RAVISSANTE SZAPPAN Dr LEJOSSE-től PÁRIS-
 ban. Tisztasága és enyhé-
 sége miatt a **legjobb** és
legkellemesebb illatú pipere szappan, mely a bőrt nagy zsírtartalmánál
 fogva finomítja és puhítja. — Darabja 50 kr. Egy doboz (3 db) ára **1.35.**

RAVISSANTE HÖLGPOR Dr LEJOSSE-től
 PÁRIS-ban. Nappalra
 és este, rendkívül
 finom minőségű, a bőrön jól tapad és láthatatlan, bársony-szerűbb, mint
 a világon létező összes arcporok. Hőfehér vagy rózsaszínű szőkeknek, sárgás
 barnáknak. **60 kr és 1 frtos eredeti dobozokban. Egyetlen tökéletesen ártal-
 matlan arcpor, melynek használatánál nem kell soha „Mitfresserek”-től tartani.**

RAVISSANTE ARCZ CRÈME Dr LEJOSSE-től
 PÁRIS-ban. Rend-
 esen lefekvés előtt
 használják a hölgyek pattanások, rezesség és az u. n. „Mitfresserek”
 ellen. Legkedveltebb hörfinomító készítmény. — Eredeti porcellán tégely
 ára **1 írt.** nagyobb tégely ára **1 írt 80 kr.**

RAVISSANTE FOGPÉP a legjobb legmegbízhatóbb
 tökéletesen ártalmatlan alkot-
 részekből összeállított fog-
 paszta, a fogakat hőfehérré tisztítja. Eredeti porcellán tégely ára **1 forint.**

RAVISSANTE FOGPOR a fogakat hőfehérré tisztítja.
 Eredeti dobozzal **50 krajczár.**
 Legkínálóbb, teljesen ártal-
 matlan készítmény, mely a fogakat romlás ellen megóvjá.

RAVISSANTE SZÁJVIZ egyszerűen kidőni szernek
 bizonyult a legkínálóbb fog-
 fájás ellen is. Eredeti üveg
 ára **1 írt.** — A lehelletnek minden rossz szagát azonnal eltávolítja.

Valódi minőségben nagyban és kicsinyben kaphatók
 és postafordulattal **BUDAPESTEN** megrendelhetők:

SVARCS F. központi főraktárában, IV., Városház-tér 9., III. em. 39.
Török József gyógyszer. Király-utca 12. sz.
 Kochmeister Frigyes utódele. — Thalmsayer és Seitz. — Neruda Nándor,
 Molnár és Moser. — Deteinyi Károly gyógyszerkereskedésiben;
 Vértessy Sándor nagy királyi udvari illatszerész. — Lueff M. a „Minervához”
 és Latzkovits A. illatszeresárban Andrássy-ut. 3.

Aradon: Rozsnyay M. gyógyszerárban és Eliás Armin kereskedésben. —
Debreczen: Dr Rothschnek V. Emil és Tóth Béla gyógyszerárban. —
N.-Várad: Nyiry György gyógyszer. — a legjobb bel- és külföldi győgyárakban.
Pozsony: Erdy István gyógyszer. — **Temesvári:** Jahner C. M. gyógyszer. —
Sz.-Fehérvár: Diebálla György és Braun J. urak győgyárban.

Óvakodni kell a valóságos hamisítólattól és ügyeljünk arra, hogy
minden valódi RAVISSANTE-külföldiségű Svarcs F. U. központi
székhelyű raktárának prospektusával legyen ellátva.

—50—
Sarg Glycerin-fog-Oróm-je,
 A fogak szépsége | Rövid használat után
 nélkülözhetlen fogtisztító szer

KALODONT
 Orvosrendőrileg megvizsgálva.
 Utan nagyon praktikus. Illatosan udító.
 A leggyöngédebb fogemlőncra is ártalmatlan.

J e z y e t : Németországban, Francia-
 országnban stb. a legnagyobb sikerrel behozva,
 ugy az udvárnál, valamint a magas körökben
 és a legegyszerűbb polgári családnál haszná-
 latban van.

Kapható a gyógyszerárakban, darabonként
 35 krajczár.

Szentesen: id. Várady Lajos gyógyszerárban.

Máriazelli gyomor cseppek
 legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Utóérhetlen hatás az érvénytelenségek,
 gyomor gyengeség, hányás-lehellet, száraz-
 ny felbőgöcs, szél-rekedés, (kólika) a
 gyomor burat, gyomor ezés, gyomor
 homok és dara, képződés, tsigóság el-
 nyálkásodás, szárazság, under és lecsy-
 inger esetében, megszünteti a máj-
 (ha az a gyomor előntásait szárazsági
 gyomor-görögöt, kemény szárazságot, székre-
 kedést, az étel s italjal túlerőltet gyom-
 rot kitisztítja, elűzi a belférgőket, s
 gyogyít le, vese, máj és aranyéret
 hányásmentes. — Egy üveg ára, hasz-
 nálati utasítással együtt **4 írt.** A 30. üveg
70 Kr. Központi székhelyű raktár:
 Brády Károly gyógyszerár (Kremsier (Morva
 ország).
 Védjegy.

Óds! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok téle-
 képen utánzatnak s hamisítatnak, ezért valódiak gyanak-
 osok azok, a csodásának el, melyek üvegek, egy vére, s a
 fenti vedjegyű elillott papírba van csomagolva, s melyek
 melléki használati utasítással és is fel van tüntetve, hogy
 az Kremsierben, Guzik H. Könyvnyomtatásban nyomtatott
 ellen, ezek a legjobb hatásúak
 nek bizonyított hatásúak is, so-
 sé képen hamisítatnak, tehát
 ezek vetelenül is vizsgálni kell a
 fenti vedjegyre s Brády Károly,
 Kremsierbeli gyógyszerész
 irására, melyek minden eredeti dobozban állhatnak. Egy
 doboz ára 20 Kr., egy teleres 6 dobozzal 1 írt. A péna
 utólagos behatárolás után, 1 teleres 1 írt 20 Kr., 2 teleres
 1 írt 20 Kr., 3 teleres 3 írt 20 Kr. ér. esomagozás és postater-
 metesen hirdetik meg.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli laladcsok
 ezek itt is kaphatók, a gyógyszerárakban és szentesen
 minden használati utasítással fel van sorolva.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli laladcsok kaphatók
 Szentesen: Podhrásky Ferenc úr a „Megvalto”-hoz
 Várady Lajos úr a „Hajnal”-hoz és ifjú Várady Lajos úr
 az „Angyal”-hoz címzett gyógyszerárakban.
 Kunzentmártonban: Szendrői Károly dr. gyógyszerár-
 tárban.
 Orosházán: Palóczy Lajos dr. gyógyszerárban.